

SİYAH  
BEYAZ

## BİHRAT MAVİTAN

Nelerim Varmış? I – Heykeller, Resimler, Masklar  
*What do I have? I - Sculptures, Paintings, Masks*

20.11.2015 – 16.12.2015



# NELERİM VARMIŞ?



Siyah Beyaz Sanat Galerisi, bundan 31 yıl önce ilk sergisini Bihrat Mavitan ile açtı. Yıllar içinde gerçekleştirdiği her sergisinde farklı bir düşüncenin ifade biçimi olan eserleri; resim ve heykel olmak üzere iki temel disiplin ile sanatseverlerle buluştu.

Mavitan, 20.11.2015 – 16.12.2015 tarihleri arasında Siyah Beyaz Sanat Galerisi'nde açılacak olan “Nelerim Varmış I – Heykeller, Resimler, Masklar” isimli sergisinden ise şöyle bahsediyor; “27 yıldır kullandığım efsanevi Kuzguncuk atölyemi değiştirip daha küçük ama çok büyük bahçeli atölyeme geçtiğimde, bizler için çok zararlı olan “neyim vardı ve nerede idi?” hastalığına tutulmama hakkımı kullandım. Zamanın bana yapacağı sadmeyi ben ona yaptım ve “nelerim varmış ve buradaymış” şansını yakaladım. Şimdi sizlerle paylaşmak için çeyrek retrospektif yarı karma bir sergi hazırladım. İnsan nereden nereye gel(eme)diğini okuyabiliyor.”

**SENEM ÇAĞLA BILGIN :** Siyah Beyaz Sanat Galerisi ile ilişkiniz nasıl başladı? Geçen 31 yıldan bu yana, aklınızda yer etmiş bir anınızı anlatabilir misiniz?

**BIHRAT MAVİTAN :** Kadim dostum mimar Murat Artu beni Faruk Sade ile tanıştırdı ve bu tanışıklık 34 yıldır, başladığı gibi devam ediyor. Hatta her geçen gün daha da sıcaklaşıyor. Birbirimizin soyadını alacak kadar sıkılaştı. Bihrat Sade ya da Faruk Mavitan gibi. Bu saatten sonra da bize bir şey olamaz diyorum. İyi ki var dostlarımla başındadır Sade ailesi. 34 yıllık dostluğun anıları kitaplara sığmaz. Sığarsa da bestseller olur. Onun için bizde saklıdır. Bir gün heykelimizi yapacağım.

**S.Ç.B. :** Siyah Beyaz'da gerçekleşen sergilerinize ve galerinin arşivine baktığımda sanatçı-galerici ilişkisinde ciddi bir istikrar görüyorum. Bir galeri ile uzun dönemli çalışmanın iyi ve kötü yanlarını değerlendirebilir misiniz?

**B.M. :** Bir galeri ile uzun çalışmanın tek tatsız tarafı kimilerinin ‘gene mi senin sergin var?’ gibi söylemleridir. ‘Nerede olmalıydı ki?’ olabilir bunun cevabı tabii. İyi tarafı ise bende bile olmayan bilgilere sahip bir arşivde bulunmam, benimle ilgili bir şeyler yazacak olanların yorumuna değil de belgeye başvurarak doğru şeyler yazmasını sağlamasıdır.

**S.Ç.B. :** Heykel yapmak, ciddi bir malzeme bilgisi gerektiriyor. Eserlerinizde -bronz, deri gibi- materyallerin beraber iyi çalıştıkları bir sistem var. Malzeme ile heykel ilişkisini nasıl yorumlarsınız?

**B.M. :** Ben derslerimde öğrencilerime malzeme ve alet ile barışık olmalarını sağlayacak bilgiler derlerim. Bu bilgilerin salatadan bilgiler olmaması için de önce kendim denerim. Nerede ihanet edeceklerini tahmin etmem, şahit olurum, denemiş olurum. Ve bu bir malzeme ve uygulayacak aleti de keşfetmek demek olur. Adımı vermeyi düşündüğüm aletlerim vardır. Sanatçı babamın, benim ve çağdaş oğlumun bilgileri birleşince alet ve malzeme konusunda üstümüze adam tanımam. Tevazuya da gerek duymam bu konuda. Bir türlü bitmeyen “Dışarıya Takım Verilmez” isimli kitabımı bitirebilsem basacağım ama herhalde bitmeyecek, habire ekleniyor yeni malzeme ve alet ve de uygulama. Bu bizim ailenin hiperaktif çalışma ve üretme sloganını sağlıyor. Kitap bitince yandık yani. Uzatmayayım öbür soruya geçiyorum.

**S.Ç.B. :** “Nelerim Varmış I – Heykeller, Resimler, Masklar” isimli serginiz için “İnsan nereden nereye gel(eme)diğini okuyabiliyor” dediniz. 2015 yılından geriye dönüp bakarsanız, sizce Türkiye’de çağdaş sanat nasıl bir yol kat etti?

**B.M. :** Benim 2015’ten geriye bakmam babamın öğrenciliği olan 1940’lara dayanıyor. Yokluk zamanlarında büyüyen babam kağıtları yapıştırıp karton ve mukavva yapardı. Mukavvalardan şeritler kesip çita yapardı. Piyale makarnalarını oje ile sağlamlayıp maket çitası yapardı ve ben de çocuk ellerimle yardım ederdim. Fuar afişleri için pistole tulumbasını nefesimi tutarak ben basardım. Şimdiki hava fırçası ancak öyle çalışabilirdi. Teknolojinin ihtiyaçlara verdiği cevap hayatı da sanatı da kolaylaştırdı. Çağdaş sanat yapımını biraz fazla

etkiledi diye düşünüyorum. Kolaylıktan şikayet ediyor gibiyim. Sanat tarihinin kalıcılık prensibi işler ise çağdaş sanatın işi biraz zor görünüyor. Betonun ömrünü bilmediğimiz bu dünyada herkes bir ucundan ısırıyor sanatı. Çeşitlilik küratorizmi getirdi. Sanatı değil sanatçıyı küratorize etmeleri gerektiğini düşünüyorum. Kimin onlara bağışladığını bilmediğim engin bilgilere, deneyim ve uygulamalara nasıl ulaştıklarını, bu iyi, bu çok iyi, bu kötü, bu bir bok değil hükümlerini verme yetkilerini, bu yetkilerin gayet bedava dağıtıldığını izliyorum. Sanki bütün bunlar erken kuruyan yağlı boya ile başladı ve sürüyor 3D printer ve lazer kesimlerle. Kurşun kalemle elips çizebilen bilekler arıyor gözüm. Ben yaptım oldu diyor günümüz sanatçısı ve hemen alkış bekliyor, yok artık! Bazı yapamayanların küratörlüğü sayesinde de kendisini bir bok sanıyor. Bu da biraz canımı sıkıyor.

**S.Ç.B. :** Siyah Beyaz Sanat Galerisi'nde 20.11.2015 – 16.12.2015 tarihleri arasında gerçekleşecek "Nelerim Varmış I – Heykeller, Resimler, Masklar" isimli serginizin içeriğinden daha ayrıntılı bahsedebilir misiniz?

**B.M. :** 27 yıllık atölyemi kendi iradem dışı boşaltmak ve taşınmam gerektiğinde bütün varlığımı tekrar gözden geçirme şansım oldu (sıkıntım eski atölyem yerine dönerci açılacağıdır). Başka bir ülkede belediye sahip çıkıp atölyemi müze yapmam için teklifte bulunurdu diye düşünüyorum. Neyse içine tükürülmeden yırttım. Sergi tarihim de geldiğinde neyim var neyim yok sergilerim fikri, bu serginin ana fikri. Çoktan ihmal ettiğim deri maskları dahil etmem bu sebeptir. Nelerim Varmış II, III vs. devam edecek gibi görünüyor.

**S.Ç.B. :** Türkiye'de gerçekleştirilen çağdaş sanat fuarları hakkında neler söylersiniz? Sizce bu alanda; galerici, sanatçı, koleksiyoner ve izleyici arasındaki balans sistemi doğru işliyor mu?

**B.M. :** Balans salınımı bittiğinde son'a ulaşır, oturur, denge böylece sağlanır. Galerici tüccar olmadığına, sanatçı arsız olmayınca, koleksiyoner plak satın alıp kendisini müzisyen, resim satın alıp ressam, heykel alıp heykeltıraş zannetmedikçe, izleyici de uçan fiyatlar karşısında yutkunmayınca bu işler biraz rayına girecektir. Hele ben de yaparım diyen korgeneraller, kaldırım şu ucubeyi diyen başbakanlar, tükürdüğü bol şehir'ül beledler olmadığına ümit biraz artacaktır. 150 sene önce bu ülkede suret yapmak yasaktı, gelinen nokta bu olsa da ümit kesmiyor ve ateşe devam ediyorum. En azından bildiğimi öğretmeye yeminliyim.

**S.Ç.B. :** Türkiye'de sanatın tarih skalasına baktığımda, pazarlama kaygısıyla oluşan havuzlarda hızlı geçişler ve devinimler var. İzleyicinin, koleksiyonerin hatta sanatçıların belleğinde oluşan bu boşluklar kimi zaman anlam kargaşasına ve disiplinler arası "moda – demode" şeklinde bir savaşa dönüşüyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz? Sizce tarihsel bir bütünlük söz konusu mu?

**B.M. :** Bu soruya önceki cevaplarımda yer yer değinmişim. Ama moda, demode olduğunda yeni bir olgu moda olmuştur. Ve bu, tarihte de yerini bulmuş bir tekerürdür. Kızım annesinin gençlik giysilerini giyiyor ve kendisininmişcesine kullanıyor. Ve ona yakışıyor. Ve eskilerin sağlamlığına şaşırıyor. Babamın beğendiklerini ben hala beğeniyorum. Oğlum da hem dede hem babadan besleniyor. Onun yerinde olmak isterdim...

**S.Ç.B. :** Genç sanatçılara, özellikle genç heykeltıraşlara bir tavsiye vermeniz gerekse bu ne olurdu?

**B.M. :** Tüm sanatçılara kendileri olmalarını, bunun için de tüm çarelere başvurmalarını ve de kurşun kalemle elips çizebilmelerini öğütlerim. Gerisi tıraştır. Önce heykel vardır. 3 tane boyut vardır. Ve hiç kolay değildir. Yapabilene aşk olsun.

**S.Ç.B. :** Gelecek dönem plan ve projeleriniz nelerdir?

**B.M. :** 'Nelerim Varmış XXX'u açıcaya kadar çalışabilmeyi ve üretmeyi planlıyorum. İzin istiyorum! Çalışmam gerekiyor! Kendime borcum var!...

"Başka sorum yoktur Hakim Bey !"









# WHAT DO I HAVE? I - SCULPTURES, PAINTINGS, MASKS

*Siyah Beyaz Art Gallery opened its very first exhibition 31 years ago with Bihrat Mavitan. In his every exhibition over the years, his work, which are an expression of a different idea, met the art-lovers with two basic disciplines; painting and sculpture.*

*Mavitan remarks about his exhibition named "What Do I Have? I - Sculptures, Paintings, Masks" that will take place in Siyah Beyaz Art Gallery between the dates 20.11.2015 - 16.12.2015; When I change my legendary Kuzguncuk studio, which I have used for 27 years, and moved to a much smaller but with a big garden studio, I used my right not to be down with those that are very harmful for us "What do I have and where was it?" I did the shock to the time itself that the time would do to me and I got the chance of saying "What do I have and here it is". Now I prepared a quarter retrospective semi-group exhibition to share it with you. One can read from whence we came and to where we (cannot) come.*

**SENEM ÇAĞLA BILGIN:** *How did your relationship start with Siyah Beyaz? Since passing 31 years, could you tell us a memory of yours that sticks in your mind?*

**BIHRAT MAVİTAN:** *My dear old architect friend Murat Artu introduced me to Faruk Sade and this acquaintance has been going on for 34 years strong in the way that it started. As a matter of fact, it grows even much stronger day by day. It came to a point where it is so closely connected that we could take each other's surnames. Such as Bihrat Sade or Faruk Mavitan. After all this time, I say that nothing would happen to us now. The Sade family is on top of my "So glad that I have you as my friend" list. The memories of this 34 year old friendship are inexpressible. If it were, it would be a bestseller for sure. That's why it is remained hidden in us. One day I will make a sculpture of us.*

**S.Ç.B.:** *When I look at the archive of the gallery and your exhibitions that took place in Siyah Beyaz, I see a serious stability in terms of the relationship between the artist and the gallery. Could you evaluate the pearls and pitfalls of working long-termed with one gallery?*

**B.M.:** *The only downside of working with one gallery for so long is sayings of some like 'You have an exhibition, again?' The answer to that could be "Where is it supposed to be?" for sure. As for the good side, I am present in an archive that has the information I don't even have. Therefore, the ones who are going to write something about me will reap the benefit of not the comments but a document. This enables them to write accurate things.*

**S.Ç.B.:** *Sculpture requires some serious materiel cognisance. In your work, there is a system where materials like bronze and leather work well together. How do you interpret the relationship between material and sculpture?*

**B.M.:** *In my classes, I always compile information for my students to be at peace with materials and tools. And I try these myself at first for them not to be just random flimsy information. Then I not just guess but witness and experience where they would betray me. And this also means discovering a material and also the tool that will practice this. I have tools that I've been thinking about to name after myself. When my artist father's, my modern son's and my knowledge are combined, there is no one like us when it comes to tools and materials. I do not need to act modestly about this. If I can finish my book called "Tools not permitted outside" I will print it*

*but it probably will not finish. There is always something to be added, a new material and a new tool and also a new practice. This provides the hyperactive working and producing slogan of our family. We are toast when it is finished. In short, on to the next question.*

**S.Ç.B.:** *You said for your exhibition called "What do I have I - Sculptures, Paintings, Masks" : One can read from whence we came and to where we (cannot) come. When looking back from 2015, what do you think about the contemporary art in Turkey? How did it progress?*

**B.M.:** *My way of looking back goes back to 1940s when my father was a student. My father, who grew up in times of poverty, used to make cardboards by sticking papers together. He used to cut strips from cardboards and make laths. He used to make laths for models by strengthening Piyale pasta with nail polish and I used to help him with my child's hands. For fair posters, I used to pump the paint blaster by holding my breath. The current airbrush could only work this way. The technology met the needs and made both life and art easier. I do think that it affected contemporary art production a bit more than it should. I seem like I'm complaining about convenience. If the permanence principle of art history works, the contemporary art has its work cut out for itself. In this world where we do not know the longevity of concrete, everyone gets involved in art in some way. The diversity brought Curatorial. I think that they need to curate not the art but the artist. I watch them how they obtain their profound knowledge, experience and executions that I don't know who gave them. I watch their ability of passing judgment like this is good, this is bad, this is worth nothing. And I watch these abilities being distributed quite freely. As if all of this started with quick-dry oil paint and continues with 3D printers and laser cuts. My eyes are looking for wrists that can draw ellipsis with a lead pencil. Today's artists say "I did it and it is ok" and immediately wait for an applause. You've got to be kidding me! And some think that they did good and think full of themselves under favour of unsuccessful curators. And this bothers me a little.*

**S.Ç.B.:** *Could you talk more about your exhibition named "What do I have I - Sculptures, Paintings, Masks" that will take place in Siyah Beyaz Art Gallery between the dates 20.11.2015 - 16.12.2015?*

**B.M.:** *When I had to empty my studio of 27 years involuntarily and move, I had the*

chance to look over my whole existence again. (My annoyance was the fact that my old studio was being replaced with a kebab place.) I think that if this had been in another country, the mayor would protect my studio and offer me to turn it into a museum. Luckily, I got off before it is botched. When my date of exhibition arrives, the idea of what do I have and not is the main idea of this exhibition. This is why I included my long neglected leather masks in this exhibition. What do I have II, III etc. looks like it will continue.

**S.Ç.B.:** How do you evaluate the contemporary art fairs in Turkey? Do you think that the balance between gallery, artist, collector and audience is working properly in this field?

**B.M.:** When the balance oscillation is over, it comes to the end, and sets. This is how the balance is redressed. When a time comes where a gallery is not a merchant or an artist not being shameless, where a collector buys records but not pretends that he is a musician or buying paintings and think oneself as a painter for that matter, or buying sculptures and not pretending to be a sculptor and finally when the audience does not sweat over against escalating prices, then things are going to get right. There will be more hope especially without those lieutenants who say "I can do too", or those prime ministers who say "move this freak out of here" and without those mayors who are all mouth and trousers. 150 years ago, depicture was forbidden in this country. Even if this is where we stand now, I do not abandon my hope and I carry on with fighting. At least, I'm under oath that I teach what I know.

**S.Ç.B.:** When I look at the date scale of art in Turkey, there are some mobilities and whirls, which happens through concerns of marketing. Sometimes, these gaps turn into a battle in the form of ambiguities and interdisciplinary trendy and outmoded in the minds of the audience, collector, and even artists. What do you think about this? Is there a historical integrity?

**B.M.:** I mention this question partly in my previous answers. However, when trendy becomes outmoded, a new phenomenon becomes fashionable. And this is another repetition in history. My daughter wears her mother's clothes and uses them like its her own. And they suit her. And she is surprised how the old things are durable. I still like the things that my father likes. My son also benefits from both his father and grandfather. I would like to be in his shoes...

**S.Ç.B.:** If you had to give a piece of advice to young artists, especially young sculptors, what would it be?

**B.M.:** I advise all artists to be themselves and for that to go to all lengths and also to draw ellipse with lead pencil. The rest is bragging. First there is the sculpture. There are three dimensions. And it is not easy at all. The ones who can do it are to be celebrated.

**S.Ç.B.:** What are your future plans and projects ?

**B.M.:** I plan to keep working and producing until I have the "What do I have XXX". I ask for permission! I have to work! I owe this to myself!

"I have no further questions, your honor !"





GELECEK SERGİ *UPCOMING EXHIBITION*

**ESAT TEKAND**

18.12.2015 - 13.01.2016

**SIYAH  
BEYAZ**

siyah beyaz sanat galerisi [www.galerisiyahbeyaz.com](http://www.galerisiyahbeyaz.com) [galerisiyahbeyaz@gmail.com](mailto:galerisiyahbeyaz@gmail.com)

ankara | istanbul  
Kavaklıdere sok. 3/1-2 Şili Meydanı Kavaklıdere | Tomtom mah. Kumbaracı Yokuşu 48A Beyoğlu  
0312 467 7234 | t 0212 243 5375

**tasarım:** sera sade **röportaj:** senem çağla bilgin **çeviri:** iclal erman